

Ли́ка *с. ж.* приличная партія, ровня, пара (*син.* прилика): Да ми барать уба'а не'ста, Не'ста лика спроти себе. *М.* 110. Тога неженатите имаеъ случай да си отберать лика спроти себе. *М. р.* 515. **Ли́ка прилика.** Не мина млада войвода, Най мина Драганъ и Златка, Чи сж' си лика прилика, Къту два стърка яглика! *Пк.* 96. Чи си отиде младъ Стоянъ Въ Боричъ касаба голѣма, И тамъ е Стоянъ намерилъ, За себе лика прилика Намерилъ Ганка Бѣлканка. *М.* 76. **На ли́ка** на подобіе: Точило е четверождѣльнъ съсѣдъ отъ дебѣлы тѣлны съставенъ и скованъ на лика воденичнаго пода. *Пк.* 74 ***).

Ли́ко *с. с.* кострика, лыко: Биждъ кытка грѣстия, до дѣж умягчѣтъ, т. е., до дѣся натрошиждъ клѣчки и изнадатъ, а лыко стѣбла остани. *Пк.* 83. *) Послѣ валиждъ грѣстия на тѣпавицы, да имъ ся умягчи лыко и да изнада останый дръбѣнъ пѣздѣрь. *Пк.* 83. Вънкашната чѣрупка бѣ на жилцы, като лыко. *Р. А.* 22. Старецатъ водѣше една сѣрна свѣрзана за врата съ вѣже отъ лыко. *Х.* I, 41.

Лику́вамъ *л. дл.* 1) ликую: Да загинѣтъ душмане, а руската земя да ликува до вѣка. *Тб.* 82. 2) пою гимнъ: „Исаія ликуй!“ Дѣверъ придружява невѣста и води кога ликуваждъ въ черковѣ. *Пк.* 131. *)

Ликъ *с. м.* 1) ликъ, изображеніе, портретъ, бюстъ: Папрѣтъ, исписана со священи ликовы отъ ветхы-атъ и новы-атъ завѣтъ. *Р.* 25. Живоописания заедно съ ликове-тъ на мнозина отъ заслужили на чело-вѣчество-то учени маже. *Л. Д.* 1875 *пред.* Нѣколко восчаны ликове. *Р.* 80. Излѣпенъ ликъ—изваяніе: Това ъ излѣпенъ ликъ на царя Петра. *Р.* 92. 2) цвѣтъ лица: За това ся отличаваждъ на ликъ (въ краскѣ на лице) въ турскѣ Европѣ живѣющіи Турци отъ Азіатскы Турцы чювствително, защото сж ся исмѣстрили (природили). *Гн.* 260. 3) хоръ: Тамъ сладкогласный ликъ ечи Българскы Ексархъ да живѣй. *Л. Д.* 1875 *р.* 122. 4) хороводъ: Милно и моя жали сестрица С'дружки любезны на ликъ да иди Млада беззлобна чиста дѣвица Сълзы почна с' молбѣ да роня! *Гн.* 26. Удрѣтъ немилно с' остры ножове Звѣрюве бѣсни ликъ разпращажа Бѣга плашливо вѣскы да с' избеае! В' сарай сестрица ми отвлѣкожа! *Гн.* 27.

Ли́ляка *с. ж.* **Ли́лѣкъ** *с. м.* *уменьшител.* **Ли́ляче** (*см.* люлекъ): Цвѣтоносны и благоуханны дървета, къту: лиляка, горовъ—цвѣтъ, росынь и т. д. *Пк.* 63. Кърши Тодоръ лилѣкъ, Прави Тодоръ мостове. *Пк.* 95. Багрѣна лиляка благоуханна Между горы разпѣстрила краскы! *Гн.* 13. „Погледни въ гора зелена, Како е гора развила, Зеленъ, здравецъ и петоп'ръстъ, Црвено бело лилябе, И това лале алово“. *В.* 307. **Ли́лѣковъ** *пр.* Горице ле лилѣкова, Разрѣди ся, разклони ся! Стори мнѣ пѣтъ да мина. *Пк.* 16.